

„Тришесте“, Вгласие — Луков

Земледѣлци, съюзявайте се!
Въ сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила.

Абонаментъ за година 25 лева.

Единъ брой 50 ст.

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционенъ комитетъ. Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвненския окръгъ.

Селянино, помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.

ТАКСА ПЛАТЕНА
се въ-каквъ видъ обявления на цѣни много умѣрени.

Скрѣбни извѣстия	20 лева
Голешни	25 лева
Вѣнчални обявления	30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На съдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общинитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

НОВЪ ОПИТЪ.

Критикитѣ, които се праватъ на Земледѣлския съюзъ, идатъ отъ най-различни мѣста и сѣ отъ най-различно естество.

Едни го винатъ, че не вземалъ прѣдъ видъ общитѣ интереси, че водилъ тѣсна съсловна политика, като че ли свѣтътъ не ни наумява една пита, при която всѣки гледа да тегли вгленитѣ на къмъ своята страна — най-вече тѣзи, които сѣ противъ тази теория — и при която пита този който се загледа на нѣкъдѣ, на него трупватъ всичко, той да плаща разности по печенето.

Други го винатъ, че не билъ годеи да управлява, че не можелъ да ръководи сложното обществено развитие, че не отбиралъ отъ висша държавна политика. Казватъ си: „Възможно ли е този, на когото ние, вчера, днесъ и утрѣ, викаме отъ магазина си: „ей, чичо, ела тукка . . .“, който до сега не е излизалъ никога като творческа сила на историческата сцена, който е символъ на невѣжество и малокултурностъ, — а забравятъ да кажатъ, че той твори всички материални блага — който до сега не е игралъ никаква съзнателна роль въ историята, освѣнъ да бѣде суровъ материалъ, политическа пипиниера на другитѣ партии, питатъ се: възможно ли е този имено човѣкъ — съ гула, съ потури, съ „сфцата“, съ черни рѣцѣ, съ царвули, „случайно“ искочили на историческата сцена, той да ни управлява, той да направлява сложното обществено развитие, той да ръководи тѣй деликатната държавна машина. Задаватъ си въпроса, питатъ се, тухкатъ, чудятъ се, обясняватъ факта най-различно, като най-назадъ се угѣшаватъ съ това, че всичко това е врѣменно, за дѣто чернотрудовитѣ народъ взелъ управлението въ рѣцѣтъ си, че развитието скоро щѣло било да го изхвърли вънъ отъ живота и т. н.

Трети го винатъ въ друго, въ това, че не разбиралъ духа на врѣмето, че пипалъ малко по селскому, че нѣмалъ билъ усѣтъ къмъ съврѣменнитѣ изисквания на сегашната култура, че билъ реакция, че прѣслѣдвалъ учителитѣ, ограничавалъ свободата, автономията, словото, печата... Забравятъ, разбира се, да кажатъ нѣщо изъ своята история, която винаги отъ тази гледна точка не е била въ тѣхна полза.

Обаче, най-важното обвинение, споредъ насъ и най-сериозното, тѣй често повтарано, напоследъкъ тѣй настойчиво засилвано — защото го смѣтатъ за Ахилесова пета на съюза — е обвинението, че земледѣлскиятъ съюзъ нѣмалъ икономическа политика, основата на всѣка политика, че той разтроилъ изцѣло нашия икономически животъ. За цѣлѣта се прѣвѣждатъ мнѣнията на разни професори по политическа икономия, да-

ватъ се извадки отъ разни иностранны списания и вѣстници, прави се темата центъръ на всички политически рѣчи.

Трѣбва да заблѣжимъ, че сѣ право се спиратъ всички партии на тази страна отъ дѣятелността на Земледѣлския съюзъ. Защото знае се, че икономическиятъ животъ е тази страна отъ живота на обществението, отъ която всички други функции и институти на обществения организъмъ, добиватъ сила и импулси. Затова и сѣ право тази политика, основа на всѣка политика, се смѣта за центъръ, за стожеръ на всѣка дѣйностъ и сѣ право се зема за основа на всѣка критика. И трѣбва да благодаримъ на нашитѣ противници, за дѣто тѣ, безъ да щатъ, вършатъ една голѣма услуга на съюза, като отдѣлятъ второстепеното, не важното, отъ сѣщественото, централното. Неукитѣ винаги е прѣдрасположенъ да се спира на подробноститѣ, да гледа даденъ минусъ въ скобитѣ и да вика колкото му гласъ държи: гледайте колко е лошо само! Повтаряме, трѣбва да имъ благодаримъ, за дѣто тѣ разкриватъ скобитѣ, за дѣто вадатъ плюсъ, минусъ и най-назадъ извънъ тѣзи скоби при най-голѣма смисленостъ. Извикватъ: ето гледайте, Земледѣлскиятъ съюзъ нѣма икономическа политика, той разтройва цѣлия нашъ икономически животъ!

Вѣрно ли е всичко това, вѣрно ли е че той нѣма икономическа политика, че разстройва живота?

Прѣди всичко нека ни бѣде позволено да посочимъ каква е тази политика у тѣзи, които тѣй настървено и на прѣвъ погледъ тѣй убѣдено критикуватъ и атакуватъ съюза. Тя се изразява въ нѣколко думи: редъ, спокойствие, мирно развитие, икономически подеиъ, ето какво тѣ искатъ, какво тѣ издигатъ като лозунгъ на момента. Казватъ това, което прѣди седемдесетъ години единъ французки министъръ е казалъ съ по-други думи: la paix à tout prix, т. е. миръ на всѣка цѣна. Разсждаватъ слѣдъ това — което е и най-интересното: за да има икономическо развитие, индустрия, материаленъ напредѣкъ, трѣбватъ, казватъ тѣ, капитали, а за да има капитали ще трѣбва: тамъ където сѣществуватъ, да се менажиратъ, а където ги нѣма — сѣ позволено и непозволено срѣдства да се създадатъ. Отъ тукъ и по-викътъ: не бутайте капиталитѣ, не закачайте банцитѣ, не отрупвайте кредита съ данъци, сѣ иземвания, съ непрѣкъснати шикани.

Това си казватъ и прибавятъ: всичко това може да е неприятно, може да е лошо, но е отъ категорията на необходимитѣ лошавини, които въ името на икономическото раз-

витие трѣбва да се търпатъ, логически да се приематъ. И добавятъ за цѣлѣта думитѣ пакъ на сѣщия този французки министъръ, който на врѣмето си е повтарялъ: „обогаत्याвайте се . . .“, които думи, разбира се, трѣбва да ги прѣвѣждаме не въ вулгарната имъ смисълъ. Дори единъ сегашенъ французенъ не прѣди много врѣме въ София, въ една своя сказка е оприличавала капиталитѣ на плашливи птичета . . . Очевидно, загатвалъ е за български работи, говорилъ е на темата, която ни занимава, за логически необходимитѣ лошавини, ако не и за патриотизма на нашата буржуазия.

Такава е на кратко икономическата политика на нашитѣ противници, безразлично какви сѣ тѣ, дали демократи, радикали или други. Три думи я характеризиратъ: миръ, не пипай и не плаши, и необходима лошавина. Понѣкога, наистина, тѣ я наживаватъ въ огъня, като слѣдъ това я потапятъ въ коритото студена вода на ковача, за да я облогородатъ прѣдъ публиката, но въ самородно, въ чисто състояние, както тя се намира въ природата, тя е такава, каквато я прѣдадохме. И нея днесъ нашитѣ противници практикуватъ, нея прогнупоставятъ на всичко останало, нея тѣ издигатъ за лозунгъ на момента. Защо слѣдъ това да не кажемъ, че тѣ върватъ по нови пътища, не се нагаждатъ въ духа на врѣмето!

Друга е политиката на Земледѣлския Съюзъ. Той сече издѣно теорията за „необходимитѣ лошавини въ името на развитието“, като ѝ противопоставя другъ единъ принципъ, не принципътъ на капитала, а принципътъ на труда. Чрѣзъ трудъ ще се спаси България, трудътъ трѣбва да вложемъ за основа на нашето развитие, той е, който трѣбва да ни даде нова схема на развитие, ето кое постоянно повтаря и непрѣкъсната върши Земледѣлския Съюзъ. Отъ тукъ и обстоятелството, за дѣто той много се не церемони съ «плашивитѣ птичета», за дѣто създава чл. 4, за дѣто най-послѣ въ цѣлата своя реформенна дѣйностъ той тура за основа труда — трудова повинностъ, трудова собственостъ, трудово възпитание, трудова седмица, не трудовъ данкъ; въ корена на всѣка дума срѣщаме трудъ, а смисъла на всѣка негова реформа е пакъ сѣщото, трудъ. Съ това трѣбва да си обясняватъ нашитѣ противници и друга една особеностъ на Съюза, че той сѣщо се не церемони много съ хората, които стоятъ далечъ отъ труда, съ адвокатитѣ, търговцитѣ, дори и съ интелегенцията, която се кръсти на труда, когато го нѣма, а бѣга отъ него, когато е на лице.

Ето, такава е сѣ двѣ думи икономическата политика на Земледѣлския Съюзъ. Тя може да се отрича, може да се критикува, може да се корегира,

Фондъ „Земледѣлска Защита“.

Отъ брой 24 всичко	11,465 лева.
Отъ Окрѣжнитѣ съвѣтници:	
Стоянъ Тепавски	100 „
Д. Константиновъ	100 „
Баю Хичковъ	100 „
Василь Стефановъ	100 „
Андрея Вълчевъ	100 „
Всичко до сега 11,965 лева.	

като се съединяватъ двата принципа въ единъ, но тя сѣществува. Нѣщо повече — тя е историческа, и въ смисълъ, че е вече фактъ отъ обществено значение, и сѣ огледъ на това, че е новъ опитъ за реформиране на страната. И затова тя заслужава още единъ пакъ да я повторимъ, само съ двѣ думи.

Запитали нѣкога единъ англичанинъ, защо тѣ вършатъ безчовѣчното, да изгонватъ селенитѣ отъ чифлицитѣ на лендлордоветѣ, като вмѣсто тѣхъ оставятъ овце, той отговорилъ: вършимъ го въ името на повисшето икономическо развитие. Земледѣлскиятъ Съюзъ отрича този „логически необходимъ“ ходъ на развитието. Казваме: той тура въ основата си, право или криво, другъ принципъ, принципътъ на труда, другъ човѣкъ — човѣкътъ сѣщо на труда. Това искаме отъ нашитѣ противници да ни признаватъ, дори — сѣ позволение — слѣдъ като разкриватъ скобитѣ, слѣдъ като извадатъ плюсъ, минуса.

П. Цвѣтковъ.

Малкия парламентъ

(Продължение отъ брой 34).

Прѣдседателя на Постоянната Комисия Петковъ: (продължава).

Прѣзъ редовната сесия окръжниятъ съвѣтъ прѣпорѣча на постоянната комисия да проучи основно въпроса дали сѣществуватъ условията за откривание единъ или два овощарски разсадници въ окръга. Въ изпълнение това рѣшение на окръжния съвѣтъ, Постоянната комисия пристѣпи още оврѣме къмъ проучаване на този жизненъ за окръга въпросъ.

Отъ свѣденията, съ които разполагаме знаемъ, че селото Ябланица Тетевенска околия има една училищна нива, намираща се до шосето Луковитѣ — Ябланица близо къмъ цементовата фабрика.

Отнесохме се до кмета на с. Ябланица, комуто като обяснихме желанието на Окрѣжния съвѣтъ, молихме го да сондира мнѣнието на общинския съвѣтъ и училищното настоятелство: биха ли ни отстъпили тази нива и при какви условия. Отговора бѣше, че училищното настоятелство било съгласно да даде за цѣлѣта нивата при условия: да плащаме наемъ на нивата 12 години по 5000 лева годишно, да засадимъ нивата съ овощни дървета на разстояние 10 метра едно отъ друго, които

да останатъ собственостъ на училището слѣдъ изтичане на срока, а така сѣщо и зданията, които биха се застроили за разсадника. Съ една рѣчь трѣбва окръга да работи по този разсадникъ само за въ полза на Ябланското училище, затова Постоянната комисия не можа да приеме тѣзи условия и се отказа по нататъкъ да третира въпроса съ общината. Помѣчихме се да уговоримъ този въпросъ съ нѣкое частно лице, обаче не се намѣри и такова.

Добихме свѣдения, че Ловченската Градска община искала да реформира отстъпения ѝ държавенъ лозовъ разсадникъ и за това съ писмо се обърнахме къмъ нея, като ѝ прѣдложихме съвмѣстно сътрудничество между окръга и общината и я замолихме да ни яви условията, при които тя би приела сътрудничеството на окръга. Нашитѣ условия бѣха да се пригоди разсадника за овощарство и лозарство и да служи за общи цѣли на цѣлѣтъ окръгъ, за издържката му окръга да дава една опрѣдѣлена субсидия на общината, цѣнитѣ на неговото производство да се опрѣдѣлятъ отъ общинския съвѣтъ съ одобрието на окръжниятъ съвѣтъ, прихода да бѣде изцѣло на общината, както и управлението и администрацията му да бѣдатъ общински. Градската община се съгласи, но при условие субсидията да не бѣде по малка отъ 300000 лв. годишно. Постоянната комисия назначи комисия, която да проучи разсадника и условията за развитието му. Въ тази комисия бѣхъ азъ, Ловченскитѣ агрономъ и Ловченскитѣ Градски Кметъ. Прѣзъ октомври 1920 год. обходихме разсадника, който по настоящемъ е даденъ отъ бившия Ловченски Градски съвѣтъ на наемателъ и сегашния общински съвѣтъ дири причини за отнемание разсадника отъ наемателитѣ и ако успѣе въ това, само тогава става възможно продължение на прѣговоритѣ. Иначе този разсадникъ има всичкитѣ условия за отгледване овощенъ и лозовъ посадъ има достатъчно мѣсто 300 декара. Окрѣжния съвѣтъ може да се занимае съ този въпросъ и да начертае принципалнитѣ точки и директиви, които бѣдащата постоянна комисия трѣбва да има конкретно, когато това бѣде възможно, който въпросъ ще се разгледа съвмѣстно съ заявлението на Василь Неновъ отъ Луковитѣ и писмото на Тетевенския Градски Кметъ. По въпроса за разсадникитѣ можа да се направи то-

ва, което изложихъ. Дали е можаха Постоянната комисия да направи нѣщо повече отъ това, остава да прицѣни съвѣта.

По подобрене ветеринарната служба въ окръга, поставения въ бюджета кредитъ оставихме въ разположение на Министерството за подобрене ветеринарнитѣ служби въ окръга 15182 лева. Този кредитъ стои изцѣло не използванъ за цѣлитѣ. За повдигане скотовѣдството въ окръга има утвърденъ кредитъ въ окръжния бюджетъ сумата 108000 лева. Този кредитъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти не поиска да оставимъ въ негово разположение и затова той се изразходва направо отъ постоянната комисия, както слѣдва за издържка съвокупителнитѣ станции въ окръга. Плѣвенския окръженъ скотовѣденъ съвѣтъ прѣзъ 1919 год. рѣшилъ да се откриятъ за смѣтка на окръга съвокупителни станции прѣзъ случния сезонъ на 1920 год. отъ 1 III. до 30 VI. 1920 год. въ слѣднитѣ общини: Голѣма Желѣзна, гр. Ловечъ, Микре, Угърчинъ, Лѣтнаца, Абланица, Садовецъ, Бръсть, Новачени, Коиловци, Бѣглежъ, Каменецъ, Български Карагачъ, Радиненецъ, Махалата или всичко 15 съвокупителни станции съ 19 жребци.

Въ тѣзи станции прѣзъ цѣлия саовкупителенъ сезонъ жребцитѣ сж покрили всичко 1500 кобили. Издържката на тѣзи станции включително надницитѣ на коняритѣ е струвала на окръга всичко 49000 л. За прѣзъ 1921 год. по рѣшението на окр. съвѣтъ по скотовѣдството сж открити 36 съвокупителни станции съ 39 жребци, които днесъ дѣйствуватъ. Огъ тѣзи 36 станции окръга ще издържа 18 съ 2 жребци въ общинатитѣ както слѣдва (Избровяватъ се). Отъ покрититѣ кобили въ саовкупителнитѣ станции издържани отъ окръга е събирана такса върху всѣка скачка на държавенъ жребецъ по 20 лв. прѣзъ 1620 година каквато такса е поставила на окръжеиъ приходъ 19794 лева, а за 1921 год таксата е опрѣдѣлена 30 лева на скачка.

Окръжнитѣ съвѣтници: Л. Василевъ, Аг. Колевъ и Д. Костадиновъ обсъчиха, че командированитѣ веторинарни лѣкари и фелшери въ селата за кастриране негоднитѣ разплодници вземали по 20 лева на жребецъ и по 10 лева на биче или малаче, като питатъ: тѣ иматъ ли право да събиратъ такива възнаградения.

Прѣседителя на постоянната комисия Мико Петковъ. Това не е известно на постоянната комисия и тя не е вземала таква рѣшение да се събира таква възнаграждение отъ длъжностни лица, на които окръга плаща пѣтни и дневни да отидатъ служебно да извършатъ това, което службата ги задължава. Ще се поиска обяснение отъ Окр. лѣкаръ.

Срѣдствата, съ които постоянната комисия е разполагала сж малки, но при всѣ това тя се е старала да оправдава довѣрието, което ни е дадено отъ окръжния съвѣтъ за постигане резултатитѣ, отъ които самитѣ ние при това положение сме не доволни. Тѣзи резултати сж напечатани въ раздадената ви брошура отчетъ за нашата дѣятелностъ, който отчетъ за икономия дадохме да се отпечатана на лице, което оферира най-износна цѣна, обаче макаръ да го поправяхме нѣколко пѣти, допуснати сж отъ печатаря доста грѣшки каквито сж на стр. 9, 46, 47 и други.

Не мога да не кажа нѣщо и за кооперативнитѣ бюра при постоянната комисия. Бюрото за планиране селата въ окръга, което разполага съ

самостоятеленъ бюджетъ на сума 987.00 лева подъ вѣщото ръководство на инженера Господинъ Ивановъ е постигнало много добри резултати, за което ще говоря по подаръ, както и за онова по водоснабдяването, бюджета на което е 649400 лева. (Слѣдва).

ХРОНИКА

Отъ село Петърница, околия Плѣвенска ни съобщаватъ:

На 12 т. м. въ селото ни говори на публично събрание съюзния организаторъ Стефанъ Цановъ. Въ четире часова рѣчь, прѣдъ стечение на всички селяни отъ селото, той изложи вжтрѣшното положение на страната въ свръзка съ новитѣ закони, които земледѣлското правителство създаде, а сжщо и разкритикува управлението на всички бивши управляющи партии, които доказаха фактически, че тѣ сж се грижили само да гарантиратъ материално своето лично „азъ“.

Всички селяни безъ разлика на партийни убѣждения останаха доволни, защото рѣчята бѣ силно аргументирана.

Дружбата и всички съмишленици — младежи, благодарятъ най-искрено на нашия добъръ другаръ Цановъ, като му пожелаватъ още по-ползотворна дѣйностъ.

На жѣстото на подалитѣ оставка прѣдъ окръжния съвѣтъ членове на постоянната комисия Маринъ И. Диковъ (народнякъ) и Георги Ат. Пеловски (радикалъ), се избраха Иванъ Пелковъ отъ с. Горни Дабникъ (земледѣлецъ) и Стоянъ Ат. Тепавски отъ с. Владиня, Ловчанско (земледѣлецъ). Въ постоянната комисия сега влизатъ трима земледѣлци и единъ обединистъ.

Плѣвенското Окръжно Сиропиталище счита за дългъ да изкаже най-голѣмата си благодарностъ на 4 п. Дружина, за гдѣто всѣкога, когато се е обръщало къмъ нея, е било удовлетворявано.

Това обстоятелство е привлѣкло вниманието на сирачетата и въ много случаи, тѣ сами изказватъ желание да се обрънатъ къмъ Дружината за нѣщо, знаейки, че отказъ нѣма да получатъ.

Отъ Сиропиталището.

Прѣзъ миналата 1920 година, когато поехме властта имаше заповѣдь да се назначатъ въ Царство анкетни комисии за ревизиране дѣлата на бившитѣ кметове (управници) отъ Радославския режимъ, което тукашния общински съвѣтъ взе подъ внимание и състави такава.

Огъ направената ревизия се оказа, че тогавашнитѣ изедници сж вършили редъ прѣстѣпления и какви ли не злоупотрѣбления. — На й-голѣмия шарлатанинъ е тогавашния секр. бирникъ Илия Влаховъ, който освѣтъ, че е вършилъ редъ прѣстѣпления, но възползуванъ тогава отъ служебна обязаностъ е упражнявалъ търговия съ спиртни питиета и какви ли не още Радославски шарлатанинъ, а така сжщо не падатъ по-долу и другаря м. кметъ, Тодоръ Пеловски и нему подобни, които сж се занимавали съ търговия на добитъкъ.

Противъ първия има съставени и нѣколко акта отъ окр. прѣдставителъ, обаче, както за първитѣ прѣстѣпления така сжщо и за вторитѣ, сѣдебната властъ още нищо до сега не е направила, ето за това ние настоятелно молимъ сѣдебната властъ да даде часъ по-скоро заслуженото на тия прѣстѣпници. с. Видраре. Сдр. земледѣлецъ.

Плѣвенски Окръженъ Затворъ ОБЯВЛЕНИЕ № 1097

Обявява се на интересушитѣ, че на 2 юли т. г. съгласно публикуванетоъ въ Държавния Вѣстникъ брой 48 отъ т. г. обявление № 867 ще се произведетъ търгъ съ тайна конкуренция въ Плѣвенски Окр. Фин. Управление отъ 3 часа сѣдъ обѣдъ за доставката на отоплителни и освѣтителни материали: Метли, сапунъ и др. нужни за Плѣвенския Окр. Затворъ за време отъ 1 юни 1921 год. до 31 мартъ 1922 год., а именно: I-а група дърва приблизителната стойностъ 32400 лв., II-а група газъ кибритъ и пр. приблизителната стойностъ 17000 лв. и III-а група сапунъ, метли и др. ириблизителната стойностъ 6250 лв. искания залогъ е 10% за участието въ търгътъ върху приблизителната стойностъ на всѣка група.

Прѣдложенията ще се прие-

мать отъ 3 до 4 часътъ слѣдъ пладне сжция день.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ дирекцията на затвора.

Разноскуитѣ за публикацията и др. сж за смѣтка на прѣдприемача. Желающитѣ да взематъ участие трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 125 129 отъ законъ за бюджета, отчетността и прѣдприятията обнародвано въ Държавенъ Вѣстникъ брой 287 т. г.

гр. Плѣвень, 16 май 1921 г.
ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

Д-ръ Ст. Г. Тончевъ СПЕЦИАЛИСТЪ по очи, уши, носъ, гърло и говора.

Приема отъ 2—5 ч.
слѣдъ обѣдъ.
Домъ Ц. нко Дановъ до хотелъ «царъ Освободителъ».

ХРИСТО ЦВ. ДЕКОВЪ

гр. Плѣвень
ул. Александровска 129.
ПРОДАВА:
облагородени, укоренени, и гладки доброкачествени американски лози.
Лозови калемки чисти сортирани:
гѣмза, памидъ, мискетъ димятъ, цензо, шасло и др.

Д-ръ ДИМО ЛЪСИЧКОВЪ

ПЛѣВЕНЪ.
Приема болни по вжтрѣшни и венерически болести
Улица 127 а, № 4 До модерниа линейматографически театръ.

Кооп. Печ. "Изгрѣвъ".

Сравнителна Годишна Равносмѣтка

за 31 декември 1920 год. на Кредитната Кооперация „ТРУДЪ“ въ с. Крета, Никополска околия.
Приложение къмъ отчета за 1920 година.

СМѢТКИ	За 1920 година.					
	ОБОРОТЪ		ОСТАТЪЦИ			
	Приходъ	Разходъ	Активъ	Пасивъ		
Здеми (разни)	62826	—	108712 50	45886 50	—	—
Активни текущи смѣтки	32485 02	3244 90	—	—	—	29240 12
Движими и недвижими имоти	16 08	150 82	134 74	—	—	—
Общи доставки	253208 92	257380 92	4172	—	—	—
Общи продажби						
Общи обработки						
Дѣлове въ съюза						
Излишъци въ	—	—	—	—	—	—
Резервенъ фондъ	2539 83	—	—	—	—	2539 83
Фондъ за общо-полезни начинания	2525 83	—	—	—	—	2525 83
Дѣловъ капиталъ	4600	400	—	—	—	4200
Членски вноски	455	36	—	—	—	419
Срочни влогове	700	—	—	—	—	700
Спестовни влогове	30870 14	7299 30	—	—	—	23570 84
Разни	Отн. лихви къмъ слѣд. година	404 37	—	—	—	404 37
	Учрѣд. разноски	—	—	—	—	—
	Други смѣтки	10619 65	10612 72	—	—	—
Дефицитъ	—	—	—	—	—	—
Лихви (печалби и загуби)	12802 32	12602 32	—	—	—	—
Каса	—	—	13209 28	13209 28	—	—
Всичко :	413852 76	413852 76	63606 52	63606 52	—	—

ВѢДОМОСТЪ

за Печалбитѣ и Загубитѣ на 31 декември 1920 год. на Кредитната Кооперация «ТРУДЪ» въ с. Крета, Никополска околия.

ПЕЧАЛБИ		СУМИ	ЗАГУБИ		СУМИ
Наименование на приходитѣ			Наименование на разходитѣ		
Лихви и глоби отъ заемитѣ	2679 80	12602 32	Лихви на срочни изплатени влогове { отн. къмъ сл. год.	26 95	
Лихви отъ открит. тек. смѣтки	—		Лихви на спест. { изплатени	—	
Лихви отъ излишъцитѣ	—		вчогове { капитализирани	708 18	
Такси	20		Капитализирани лихви на дълговетѣ	1885 39	
Отстъпки отъ гербови марки	—		Капитализир. лихви на чл. вноски	—	
Печалби отъ дружествени имоти	—		Повърнати лихви на заемитѣ	282 99	
Печалби отъ общ. обраб. на земи	—		Сѣбр. лихви по заем. отн. къмъ сл. г.	404 37	
Печалби отъ общи доставки	2540 05		Заплата на персонала и прислугата	2000	
Печалби отъ общи прод. на произв.	6378 67		За наемъ, отопление и освѣтление	50	
Печалби отъ общи прѣработки	—		Внесени въ съюза и делегатски	25	
Учрѣдителни разноски	—		Възнагр. на засѣд. на Упр. тѣла	—	
Разни глоби	—	Канцеларски	439 35		
Огъ изправл. на грѣшки	—	Погашение на имотитѣ	16 08		
Встѣпительни вноски	105	Погашение на учрѣд. разноски	—		
Дефицитъ (загуби за 1920 год.)	—	Огъ изправл. на грѣшки	865 25		
		Разни	678		
		Погашение на дефиц. отъ мин. год.	169 50		
		Чиста печалба { Къмъ резервения фондъ	2539 63		
		5051.26 лева { Фондъ общополез. начинания	2525 83		
		се разпрѣдѣля	—		
		Всичко :	12602 32		

Управителенъ съвѣтъ :

Прѣдседателъ : М. Тодоровъ .
Членове : { Дачо Вешовъ
К. Дѣловодителъ : Бр. П. Чакъровъ . { В. Аневъ
Тр. Станювъ .

Контроленъ съвѣтъ :

Прѣдседателъ : К. Петровъ .
Членове : { Т. Ив. Ма (не се чете)
В. Зарковъ .